

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

2.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 7-го Января — 1838 — Wilno. Piątek. 7-go Stycznia.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 31-го Декабря.

Русское торжество воспоминанія объ отраженіи непріятельскаго нашествія въ 1812 году, праздновано было въ минувшую Субботу, 25-го Декабря, въ день Рождества Спасителя, въ Императорскомъ Эрмитажѣ, гдѣ на сей случай устроена была походная церковь. Въ Высочайшемъ присутствіи Ихъ Величествъ Государя Императора и Государыни Императрицы, и Ихъ Императорскихъ Высочествъ Государя Цесаревича Наслѣдника Престола, и Государя Великаго Князя МИХАИЛА ПАВЛОВИЧА, Государынь Великой Княгини ЕЛЕНЫ ПАВЛОВНЫ и Великихъ Князей МАРИИ НИКОЛАЕВНЫ, ОЛГИ НИКОЛАЕВНЫ и АЛЕКСАНДРЫ НИКОЛАЕВНЫ, въ собраніи многихъ знаменитыхъ особъ, Генераловъ, штабъ и оберъ-офицеровъ гвардіи, арміи и флота, принесено было, по совершеніи Божественной Литургіи, благодарственное молебствіе Господу Богу, за двадцать пять лѣтъ предъ симъ сохранившему и прославившему вѣрною Ему и Его Помощникамъ Россію. Торжествуя священное для Русскихъ сердецъ воспоминаніе въ стѣнахъ Императорскаго Эрмитажа, уцѣлѣвшаго отъ грозившей ему за недѣлю до того опасности, все присутствующіе взорами и сердцами съ любовію и благоговѣніемъ обращались къ Великому Князю МИХАИЛУ ПАВЛОЧУ, которому сіе единственное въ мірѣ, знаменитое зданіе, памятникъ любви и уваженія Русскихъ Государей къ вѣковымъ произведеніямъ гениевъ, обязательно своимъ сохраненіемъ. По Высочайшему повелѣнію Государя Императора, Его Высочество съ чинами командуемаго имъ Гвардейскаго Корпуса устремился на спасеніе дома Государева. Все воины, видя впереди себя Брата Царскаго, подающаго собою примѣръ неустрасимости и самоотверженія, наперерывъ старались опередить другъ друга въ повиновеніи его приказаніямъ. Государь Великій Князь, подавая собою прекраснѣйшій примѣръ безусловнаго исполненія своей обязанности, въ то же время, по влеченію благой и сострадательной души своей, останавливалъ шедшихъ на явную гибель, и можно сказать, отгонялъ безстрашныхъ отъ тѣхъ мѣстъ, гдѣ опасность казалась неизбежною. Сими единодушнымъ напряженіемъ всехъ силъ, соединеннымъ съ великодушною пощадю къ усерднымъ воинамъ, удалось достигнуть главной цѣли — положить предѣлъ разрушительному дѣйствію пламени, не отваживая драгоцѣннѣйшаго Царскаго достоянія — принадлежащей Ему жизни Его подданныхъ. И не одна эта мысль волновала кроткимъ умиленіемъ души, возносившіяся молитвою къ Богу Вседержителю: вспоминая о бытіяхъ давно минувшихъ и о случаяхъ, которыми сами были свидѣтелями, все присутствовавшіе запечатали въ памяти и сердца святую истину, что если все подданные будутъ въ службѣ и общественной жизни чтить уставы и велѣнія своего Государя, а въ семействахъ своихъ жить такъ, какъ живетъ Онъ и Его Августѣйшая Фамилія, — то Русская земля, первая величіемъ и силою на Земномъ

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 31-go Grudnia.

Ruska uroczystość pamiętki wygnania najścia nieprzyjaciół w roku 1812, obchodzona była, w przeszłą Sobotę, 25-go Grudnia, w dniu Bożego Narodzenia, w Cesarzkim Ermitażu, gdzie z tej okoliczności urządzone była cerkiew pochodowa. W Najwyższej obecności Najjaśniejszych Państwa, Cesarza Jego Mości i Cesarzowej Jej Mości, tudzież Ich Cesarzkich Wysockości Cesarzewicza Następcy Tronu i Wielkiego Xięcia MICHAŁA PAWŁOWICZA, Wielkiej Xiężny HELENY PAWŁOWNY, oraz Wielkich Xiężniczek MARYI NIKOŁAJEWNY, OLGI NIKOŁAJEWNY i ALEXANDRY NIKOŁAJEWNY, w zebraniu wielu osób znakomitszych, Jenerałów, Sztab- i Ober-Oficerów Gwardyi, Armii i Flotty, zaniesiono, po ukończeniu Mszy Świętej, dziękczynne modły do Pana Boga, który przed dwudziestą pięć laty zachował i wstawił wierną Jemu i Jego Pomocnikom Rossyę. Obchodząc świętą dla serc Ruskich pamiętkę, w murach Cesarzkiego Ermitażu, ocalałego od grożącego mu przed tygodniem niebezpieczeństwa, wszyscy obecni oczy i serca z miłością i rozrzwienieniem zwracali ku Wielkiemu Xięciu MICHAŁOWI PAWŁOWICZOWI, któremu ta, jedyna w świecie, znakomita budowla, pomnik miłości i szacunku Monarchów Rosyjskich ku odwiecznym dziełom geniuszu, winna jest swe ocalenie. Za Najwyższym Rozkazem Cesarza Jego Mości, Jego Wysockość z żołnierzami dowodzonego przezeń korpusu Gwardyi rzucił się na ratunek domu Cesarzkiego. Wszyscy wojownicy, widząc przed sobą Brata Monarchy, dającego z siebie przykład odwagi z zapomnieniem o sobie, jeden drugiego starał się wyprzedzać w wypełnianiu jego rozkazów. Wielki Xiążę Jego Mości, dając z siebie piękny przykład bezwarunkowego wykonywania swego obowiązku, w tymże czasie, powodowany dobrą i litościwą duszą, wstrzymywał narażających się na widoczną zgubę, i, można powiedzieć, odpędzał nieustraszonych od miejsc, gdzie niebezpieczeństwo zdawało się być nieuchronnym. Przeto jednomyślnie wszystkich sił natężeniem, ze wspaniałą troskliwością, ku gorliwym wojownikom połączonym, udało się główny cel osiągnąć — położyć tamę uiszczącemu działaniu płomieni, nie narażając na niebezpieczeństwo najdroższej Monarszej własności — należące o Mu życia Jego poddanych. Ale nie jedna ta myśl napełniała pobożnym rozczuleniem duszy, wznoszącej się przez modlitwę do Boga, Wszecznego Pana: przypominając wypadki dawno przeszłe i zdarzenia, których sami byliśmy świadkami, wszyscy obecni wrzili w pamięć i serce świętą prawdę, iż jeżeli wszyscy poddani w służbie i społecznym życiu będą czcili ustawy i rozkazy swojego Monarchy, a w domach swych żyć tak, jak żyje On i Najjaśniejsza Jego FAMILIA, — tedy Ruska ziemia, pierwsza wielkością i siłą na Kuli Ziemnej, stanie się pierwszą i we wszystkich cnotach obywatelskich i społecznych.

Шаръ, сдѣлаея первою и всеми добродѣтелями гражданскими и чловѣческими.

Въ то самое время, когда послѣдоваъ первый изъ ста одного выстрѣловъ, которыми сопровождалось торжество, упали завѣсы съ памятниковъ, воздвигнутыхъ предъ Казанскимъ Соборомъ, и лики знаменитыхъ героевъ отечественной войны, Князя *Кутузова-Смоленскаго* и Князя *Барклая де Толли*, открылись благодарному потомству. (С. II.)

— Въ Высочайшемъ Указѣ, за Собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ, данымъ Правительствующему Сенату 19-го Ноября сего 1837 года, изображено: Войско Донское получило новое образованіе и устройство въ 1835 году, когда еще не было положительныхъ правилъ, по предмету общаго завѣдыванія въ Военномъ Министерствѣ всеми Иррегулярными войсками, и посему, аѣкоторые изъ предметовъ управленія означеннаго войска, къ Министерству Военному непосредственно относящіяся, не вошли въ зависимость онаго.

Учрежденіемъ Военнаго Министерства, утвержденнымъ Нами въ 29 день Марта 1836 года, т. е. послѣ уже изданія Войскаго положенія Войска Донскаго, въ Министерствѣ семь сосредоточено по Иррегулярнымъ войскамъ: главное наблюденіе за состояніемъ ихъ; попеченіе объ ихъ устройствѣ и принагіе общихъ мѣръ, ко внутреннему сихъ войскъ благосостоянію необходимымъ; а для производства дѣлъ по означеннымъ войскамъ, учреждено особое, въ Департаментъ Военныхъ поселеній Отдѣленіе.

Въ слѣдствіе сего и соотвѣственно цѣли образованія войскъ Иррегулярныхъ, — повелѣваемъ Правительствующему Сенату сдѣлать распоряженіе, дабы по всемъ предметамъ управленія Войска Донскаго, кои не относятся собственно до Гражданской части, но имѣютъ какую либо связь съ частію военною; какъ равно по всей строительной части и новымъ по капиталамъ расходамъ, — Войсковое Начальство входило съ представленіями непосредственно въ Военное Министерство, съ тѣмъ, что отъ Министерства сего зависѣть уже будутъ отношенія съ другими Министерствами, по дѣламъ, съ управленіями ихъ связь и отношеніе имѣющимъ, въ тѣхъ случаяхъ, гдѣ оное нужно будетъ.

— Положеніемъ Комитета Гг. Министровъ Высочайше утвержденнымъ 5 Октября и 2 Ноября сего года постановлено: 1.) Отчеты Дворянскихъ Опекъ и Сиротскихъ Судовъ, впредь до воспослѣдованія новаго переобразованія сихъ мѣстъ, отправлять изъ Казенныхъ Палатъ, по обрѣзисованіи книгъ и по сдѣланіи на тѣхъ отчетахъ надлежащихъ о послѣдствіяхъ повѣрки надписей, въ Департаментъ Министерства Юстиціи. 2.) Равномѣрно туда же, сообразно съ порядкомъ, существующимъ по отчетности Магистратовъ, посылать изъ Казенныхъ Палатъ, съ такими же надписями, и отчеты Ратушь о суммахъ, получаемыхъ ими не изъ городскихъ доходовъ, и Совѣстныхъ Судовъ о всѣхъ вообще суммахъ, въ нихъ обращающихся. (Опубл. Правител. Сен. Декабря 8 дня 1837 года.)

— По случаю возникшаго вопроса: должно ли удерживать часть пенсіи, назначенной по таможеннымъ узаконеніямъ семейству умершаго Чиновника въ случаѣ выбитія нѣкоторыхъ лицъ, подобно тому, какъ это дѣлается на основаніи общаго Устава о пенсіяхъ, или же надобно производить пенсію вполне, хотя бы изъ семейства таможеннаго чиновника осталось одно только лицо, Г. Министръ Финансовъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, полагая принять на будущее время въ постоянное руководство, чтобы назначенныя семейства умершихъ таможенныхъ чиновниковъ пенсіи производить вполне, до выбитія послѣдняго лица, если только въ особыхъ Высочайшихъ указахъ, которыми прежде назначались пенсіи, не сказано именно, чтобы по смерти вдовы раздѣлять пенсію на каждаго изъ дѣтей по равной части и въ случаѣ выбитія коего либо изъ нихъ удерживать въ казну сѣдующую часть. Комитетъ Гг. Министровъ вышискою изъ журналовъ его 12 Октября и 2 Ноября 1837 года уведомиль его Г. Министра Финансовъ, что на утвержденіе означеннаго представленія его, по положенію Комитета, послѣдовало Высочайшее Его Императорскаго Величества соизволеніе. (Оп. Пр. Сен. Декабря 9 дня 1837 года.)

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, слушала предложеніе Господиномъ Тайнымъ Совѣтникомъ, Министромъ Юстиціи и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ Даниковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, сѣдующаго содержанія: Государственный Совѣтъ, въ соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Эко-

W chwili, kiedy usłyszano pierwszy ze stu jednego wystrzałów, które obwieszczają tę uroczystość, opadły zastony z pomników, wzniesionych przed Kazańską Katedrą, i oblicza znakomitych bohaterów wojny oyczystey, Xięcia *Kutuzowa Smoleńskiego* i Xięcia *Barclaja de Tolli*, ukazały się wdzięcznym potomkom. (P. P.)

— W Najwyższym ukazie, z Własnoręcznym Jego Cesarskiej Mości podpisem, danym Rządzącemu Senatowi, 19-go List pada teraźniejszego 1837 roku, wyrażono: Wojsko Dońskie otrzymało nowe urządzenie w roku 1835-m, kiedy nie było jeszcze zasadniczych prawideł względem ogólnego zawiadywania w Ministerium Woyny wszystkimi wojskami nieregularnymi, i dla tego, niektóre z przedmiotów zarządu pomienionego Wojska, do Ministerium Woyny, bezpośrednio odnoszące się, nie weszły do jego zależności.

Przez urządzenie Ministerium Wojennego, utwierdzone przez Nas w dniu 29-m Marca 1836 roku, to jest: po wydaniu już Wyskowej Ustawy Wojska Dońskiego, w Ministerium tém połączono co do woysk nieregularnych: główny dozór nad ich stanem; pieczołowitość o ich urządzenie; przedsięwzięcie ogólnych środków istotnie potrzebnych dla wewnętrznego dobrego stanu tych woysk, a dla odbywania spraw Woysk pomienionych, urządzone osobny, w Departamencie woyskowych osiedleń oddział.

Na skutek tego i odpowiednio celowi urządzenia woysk Nieregularnych, — Rozkazujemy Rządzącemu Senatowi uczynić rozporządzenie, ażeby we wszystkich przedmiotach zarządu Wojska Dońskiego, które nie odnoszą się do części Cywilney, ale jakkolwiek związek mają z częścią woyskową, tak również w całej części budowniczej i nowych względnie kapitałów rozchodów, — Zwierzchność Woyskowa czyniła przedstawienia bezpośrednio do Ministerium Woyny, z zastrzeżeniem, że od tego Ministerium będą już zależały znoszenia się z innemi Ministeriami, w rzeczach, z ich zarządami związek i styczność mających, w tych zdarzeniach, gdzie te będą potrzebnymi.

— Przez postanowienie Komitetu PP. Ministrów Najwyżey utwierdzone 5 Października i 2 Listopada roku teraźniejszego postanowiono: 1) Rachunki Dworzańskich Opiek i Sądów Sierockich, na przyszłość do czasu nastania nowego urządzenia tych urzędów, posyłać z Izb Skarbowych, po zrewidowaniu ksiąg i po uczynieniu w tych rachunkach należitych o wypadkach sprawdzenia odnotacy, do Departamentu Ministerium sprawiedliwości. 2) Równie tamże, podług porządku, istniejącego względnie rachunków Magistratow, posyłać z Izb Skarbowych, z takimiż napisami, i rachunki Ratuszow o summach, otrzymywanych przez nich nie z dochodów miejskich, i Sądów Stownych o wszystkich w ogólności summach, u nich w obrócie będących. (Op. p. R. S. 8 Gr. 1837.)

— Z okoliczności wynikłego zapytania: czy należy zatrzymywać część pensyi, naznaczoney podług ustaw tamozennych rodzinie zmarłego Urzędnika w razie wybycia niektórych osób, tak, jak się to czyni na osnowie ogólney Ustawy o pensyach, albo też należy wydawać pensyę całkowitą, chociaźby z rodziny urzędnika tamozennego jedua tylko pozostała osoba, P. Minister Skarbu czynił przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów, podając do przyjęcia na przyszłość za nieodmienne prawidło, ażeby naznaczone rodzinom zmarłych urzędników tamozennych pensye wydawać całkowicie, do czasu wybycia ostatniey osoby, jeżeli tylko w osobnych Najwyższych Ukazach, któremi dotychczas naznaczone były pensye, wyraźnie nie powiedziano, ażeby po śmierci wdowy rozdzielać pensye na każde z dzieci po równey części, i w razie wybycia kogokolwiek z nich zatrzymywać do skarbu część przypadającą. Komitet PP. Ministrów przez wypis z jego żu natów 12-go Października i 2-go Listopada 1837 roku uwiadomił P. Ministra Skarbu, że na utwierdzenie pomienionego jego przedstawienia, po nastaniu postanowieniu Komitetu, nastąpiło Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie. (Opublikowano przez Rz. Sen. 9 Grudnia 1837 roku.)

— Rządzący Senat na ogólnem Zebraniu pierwszych trzech Departamentów, słuchali przełożony przez Pana Radcę Taynego, Ministra Sprawiedliwości i Kawalera Dymitra Waslewicza *Daszkowa*, dla należytego wypełnienia, Najwyżey utwierdzoney Opinii Rady Państwa, w brzmieniu następującem: Rada Państwa, na Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii i na Ogólnem Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Rządzące-

номіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ докладъ Правительствующаго Сената Общаго первыхъ трехъ Департаментовъ Собранія, о воспрещеніи торговцамъ въ лавкахъ, мелочныхъ лавочкахъ и на ярмаркахъ продавать восковыя свѣчи счетомъ и въ разницу въ количествѣ менѣе 20 фунтовъ, и признавая заключеніе Правительствующаго Сената правильнымъ, *положилъ*: докладъ его утвердить. На подлинномъ мнѣніи написано: Его Императорское Величество воспомядавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по дѣлу о воспрещеніи торговцамъ въ лавкахъ, мелочныхъ лавочкахъ и на ярмаркахъ продавать восковыя свѣчи счетомъ и въ разницу въ количествѣ менѣе 20 фунтовъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. *За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта Графъ Литта.* 26 Октября 1837. И справку, что по вышеозначенному предмету, поступившему на рассмотрениеъ изъ Департамента Сената на основаніи 471 статьи I-го тома Свода Законовъ, заключеніе Общаго Сената Собранія состояло въ слѣдующемъ: что хотя съ одной стороны силою 68, 69 и 77-й, статей Свода Уставовъ и Учрежденій торговыхъ (т. XI) кушцамъ всѣхъ гильдій дозволено въ городахъ и уѣздахъ производить различный торгъ товарами всякаго рода; а по статьямъ 209 и 250 того же Свода предоставлена свобода торговли на ярмаркахъ въсемъ состояніямъ безъ различія; но съ другой стороны Высочайше утвержденнымъ 28 Августа 1808 года докладомъ Комиссіи Духовныхъ Училищъ, продажа церковныхъ свѣчъ въ разницу, счетомъ или въсомъ менѣе двадцати фунтовъ, предоставлена единственно церквамъ въ ихъ пользу, на особо изложенныхъ основаніяхъ, и сего исключительнаго права церкви на различную продажу свѣчъ, вышеупомянутыя статьи Свода Законовъ не отменяютъ. По симъ уваженіямъ Общее Сената Собраніе, согласно съ заключеніемъ Святѣйшаго Правительствующаго Синода, Синодальнаго Оберъ-Прокурора, Гг. Министровъ Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ и 1 Департамента Правительствующаго Сената, опредѣляетъ: въ поясненіе 68, 69, 77, 209 и 250 статей Свода Уставовъ и Учрежденій торговыхъ, постановить, что право на продажу церковныхъ свѣчъ въ разницу счетомъ или въсомъ менѣе двадцати фунтовъ въ городахъ и на ярмаркахъ, принадлежащее по закону 1808 года исключительно церквамъ, остается неприкосновеннымъ. (Оп. Пр. Сен. Декабря 10 дня 1837 года.)

— Государственный Совѣтъ въ соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о содержаніи въ Виленской Медико-Хирургической Академіи вмѣсто 20 казенныхъ Ветеринарныхъ воспитанниковъ втораго разряда, 16 перваго разряда, — и не находя и съ своей стороны препятствія допустить представляемую мѣру, *положилъ*: согласно предположенію Президента Виленской Медико-Хирургической Академіи и Министра Внутреннихъ Дѣлъ, второй разрядъ Ветеринарныхъ учениковъ оставить въ сей Академіи только для вольнослушателей; сумму же, определенную по штату на содержаніе 20 казенныхъ Ветеринарныхъ воспитанниковъ, сего разряда, считая въ годъ по 400 рублей на каждого, всего 8,000 рублей, употребить на содержаніе сверхъ положенныхъ уже по штату, еще 16 Ветеринарныхъ воспитанниковъ перваго разряда, считая по 500 рублей на каждого, съ тѣмъ, чтобы въ сій воспитанники, согласно Уставу принимаемы были по экзамену, кончившіе курсъ наукъ въ Гимназіяхъ, а за недостаткомъ ихъ кончившіе полный курсъ въ Уѣздныхъ Училищахъ. (Оп. Пр. Сен. Декабря 11 дня 1837 года.) (С. В.)

ОБЪ ОТКРЫТИИ КОМИТЕТА ДЛѢ РАЗБОРА И ПРИЗРѢНІЯ НИЩИХЪ.

Государь Императоръ, обращая Всемилостивѣйшее, чадлолюбивое и сострадательное Высочайшее Свое вниманіе на бѣдствующихъ въ сей столицѣ нищихъ разнаго званія престарѣлыхъ, дряхлыхъ, калекъ, лишенныхъ приюта и средствъ къ своему содержанію, — Высочайше повелѣть соизволилъ, согласно мнѣнію Государственнаго Совѣта, учредить подъ непосредственнымъ распоряженіемъ Генераль-Адъютанта Князя Вислія Сергѣевича Трубецкаго, особый Комитетъ, для призрѣнія сихъ несчастныхъ, для разбора ихъ отъ бродягъ и праздношатающихся, которые, недостойно пользуясь общимъ состраданіемъ, употребляютъ во зло оказываемое имъ пособіе, — и вообще для изысканія способовъ къ искорененію нищенства въ С. Петербургѣ.

Комитетъ сей, на основаніи Высочайше данныхъ ему въ руководство Правиль, составляютъ назначенные по Высочайшему повелѣнію: Вице-Президентъ

го Сенату Огólnego pierwszychъ trzechъ D partamentów Zebrania, o zabronieniu handlarzomъ w sklepachъ, małychъ kramachъ i na jarmarkachъ, przedawać świece woskowe na liczbę i cząstkowie w ilości mniej 20 tu funtów, i uznającъ wniosekъ Rządzącego Senatъ za zgodny z prawidłami, *postanowiła*: przełożenie jego utwierdzić. Na autentyku opinii napisano: Jego CESARSKA MOŚĆ nastąpi Opinią na Ogólnémъ zebraniu Rady Państwa w rzeczy o zabronieniu handlarzomъ w sklepachъ, małychъ kramachъ i na jarmarkachъ przedawać świece woskowe na liczbę i cząstkowie w ilości mniej 20-tu funtów, Naywyżey utwierdzić raczył i rozkazałъ wypełnić. *Za Prezydenta Rady Państwa Hrabia Litt.* 26 go Października 1837 r. I sprawki, że w wyżey wymienionymъ przedmiocie, weszłymъ na rozpatrzenie z 1-go Departamentu Senatъ na osnovie 471 artykułu 1-go Tomu Połączenia Praw, wniosekъ Oгólnego Zebrania Senatъ zawierałъ się w témъ, co następuje, iż, chociażъ z jednej strony mocą 68, 69 i 77-go artykułówъ Połączenia Ustawъ i Urządzeń handlowychъ (T. XI), kupcomъ wszystkichъ gildъ dozwolono w miastachъ i powiatachъ prowadzić cząstkowy handelъ wszelkimi towarami; a podługъ artykułówъ 209 i 250 tegożъ Połączenia dana jest wolnośćъ handlu na jarmarkachъ wszystkimъ bezъ różnicy stanomъ; ale z drugiej strony Naywyżey utwierdzonymъ 28-go Sierpnia 1808 roku przełożeniemъ Kommissyi Skółъ Duchownychъ, przedażъ świecъ cerkiewnychъ cząstkowie na liczbę lub wagę mniej jakъ dwadzieście funtów, zostawiona jest jedynie cerkwiomъ na ichъ dochodъ, na osobno opisanychъ zasadachъ, i tego wyłącznego prawa dla cerkwi cząstkowego sprzedawania świecъ, wyżey wzmiankowane artykuły Połączenia Prawъ nie odmiennają. Dla tychъ uwagъ Oгólnego Zebrania Senatъ, zgodnie z wnioskiemъ Najswiętszego Rządzącego Synodu, Synodalnego Ober-Prokurora, PP. Ministrówъ Skarbu i Sprawъ Wewnętrznychъ, tudzieżъ 1-go Departamentu Rządzącego Senatъ, postanawia: na objaśnienie 68, 69, 77, 209 i 250 artykułówъ Połączenia Ustawъ i Urządzeń handlowychъ, postanowić, że prawo sprzedawania świecъ cerkiewnychъ cząstkowie na liczbę albo na wagę mniej dwadzieści funtów w miastachъ i na jarmarkachъ, należące podługъ prawa 1808 roku wyłącznie do cerkwi, pozostaje nietykalnymъ. (Opubl. przezъ Rządzący Senatъ 10-go Grudnia 1837-go roku).

— Rada Państwa na Połączonychъ Departamentachъ Prawъ i Ekonomii i na Ogólnémъ Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Sprawъ Wewnętrznychъ o utrzymaniu w Wileńskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii zamiastъ 20-tu skarbowychъ uczniów weterynaryi drugiego rzędu, 16-tu pierwszego rzędu, — i nie znajdującъ ze swojej strony przeszkody na dozwole nie podanego śródka *postanowiła*: zgodnie z podaniemъ Prezydenta Wileńskiej Medyko-Chirurgicznej Akademii i Ministra Sprawъ Wewnętrznychъ, drugi rządъ uczniów weterynaryi zostawić w tej Akademii — tylko dla wolnychъ słuchaczów; sumę zaś, wyznaczoną etatemъ na utrzymanie 20-tu skarbowychъ uczniów weterynaryi tego rzędu, kładącъ na rokъ po 400 rubli na każdego, w ogóle 8000 rubli, używać na utrzymanie opróczъ ustanowionychъ jużъ etatemъ, jeszcze 16 skarbowychъ uczniów Weterynaryi pierwszego rzędu, liczącъ po 500 rubli na każdego, z zastrzeżeniemъ, ażeby do liczby tychъ uczniów podługъ Ustawy przyjmowani byli przezъ examina ci tylko, którzy ukończyli kursъ naukъ w Gimnazyachъ, a w ichъ niedostatku, tacy, którzy ukończyli zupełny kursъ w Szkołachъ Powiatowychъ. (Opublikowano przezъ Rządzący Senatъ 11 Grudnia 1837 roku).

O OTWARCIU KOMITETU DLA ROZBIORU I OPATRZENIA UBOGICHъ.

CESARZъ Jego Mość, zwracającъ Naymiłostiwszą, Oycowską miłość i litościwą Naywyższą Swą uwagę na nieszczęśliwychъ w tej stolicy ubogichъ różnego stanu, starychъ, zgrzybiałychъ, kalek, pozbawionychъ przytułku i środkówъ do utrzymania siebie, — Naywyżey rozkazałъ raczył, zgodnie z opinią Rady Państwa, złożyć pod bezpośredniemъ rozprządzeniemъ Jenerał-Adjutanta Xięcia Bazylego Siergiejewicza Trubeckiego, osobny Komitetъ, dla opatrzenia tychъ nieszczęśliwychъ, dla odróżnienia ichъ od włocęgъ i próżniakówъ, którzy niegodziwie korzystającъ z powszechney litości, używają na złe świadczonego imъ wsparcia, — i w ogólności dla obmyślenia sposobowъ do wykorzenienia żebractwa w S. Petersburgu.

Комитетъ ten, на основіи Naywyżей danychъ mu ku przewodnictwу правиделъ, składają назначеніи z Naywyższego rozkazu: Wice-Prezydentъ Senatorъ Hrabia A-

Сенаторъ Графъ Александръ Ивановичъ *Апраксинъ* и Члены Дѣйствительныя Статскіе Совѣтники: Двора Его Императорскаго Величества Камергеръ Г. Г. *Бибиковъ*, Д. П. *Познякъ*, Председатель С. Петербургской Палаты Гражданскаго Суда 1-го Департамента В. П. *Никитинъ*, Полковникъ Князь Н. И. *Дондуковъ Корсаковъ*, Священникъ церкви Тюремнаго Замка Андрей *Эвенховъ*, Коммерціи Совѣтникъ К. И. *Новиковъ*, купецъ 1-й гильдіи В. Г. *Жуковъ* и Почетный Гражданинъ А. С. *Серебевъ*.

Комитетъ, открывъ свои засѣданія 2-го числа минувшаго Ноября и приступивъ къ дѣйствованію, увидѣлъ необходимость приготовить въ возможной скорости особое помѣщеніе для присылаемыхъ Полиціею нищихъ обоюго пола. На сей предметъ немедленно пожертвовали: Президентъ Комитета Князь *Трубецкой* ежегодно 200 р., Члены: Камергеръ *Бибиковъ* ежегодно 1.000 р., и единовременно: Князь *Дондуковъ-Корсаковъ* 1.000 р. и *Жуковъ* 11,000 руб. ассигнаціями. — *Новиковъ* же принялъ на свой счетъ постройку постелей, бѣлья, платья и обуви, заведеніе во всѣхъ церквахъ Столицы кружекъ для собиранія подаваній, устройство мебели и всего нужнаго для присутственной комнаты Комитета и Канцеляріи его и другихъ хозяйственныхъ обзаведеній. — Къ чувствительному сожалѣнію неожиданная смерть Члена Комитета А. С. *Серебева* прекратила усердія его въ пользу нищихъ предположенія.

Вспомоществуемый столь ревностнымъ содѣйствіемъ своихъ Членовъ, Комитетъ для засѣданій своихъ и для помѣщенія нищихъ обоюго пола, напалъ въ большой Коломнѣ (4-й Адмиралтейской части во 2-мъ кварталѣ) извѣстный домъ покойнаго Митрополита Католическихъ церквей Сестренича-Богуса.

Въ высокаторжественный и всерадостный для Россійскаго Тезоименитства Государя Императора, 6 го сего Декабря, въ семь домъ совершенно было въ присутствіи Президента Комитета Князя *Трубецкаго*, Вице-Президента Графа *Апраксина* и всѣхъ Членовъ молебствіе о здравіи Его Императорскаго Величества и всего Августѣйшаго Его Дома и, по окропленіи Святою водою всѣхъ комнатъ, водворены на первый разъ 200 человекъ, присланныхъ Полиціею нищихъ обоюго пола. Членъ Комитета Священникъ *Эвенховъ*, совершавшій молебствіе, произнесъ при семъ случаѣ краткую, простую, но сильную и убѣдительную своими истинами рѣчь въ наставленіе нищимъ.

Такимъ образомъ по волѣ Государя Императора положено первое основаніе новому заведенію для призрѣнія безпріютныхъ и бѣдствующихъ такихъ нищихъ, коимъ счастье и самая природа отказали уже въ способахъ существованія, и для коихъ единственнымъ къ тому средствомъ и послѣднею въ семь мѣръ надеждою остались милосердіе Монарха и состраданіе ближнихъ.

Комитетъ, объявляя о своемъ учрежденіи и священной цѣли, Высочайше ему предназначенной, обращается къ сострадательнымъ людямъ всѣхъ сословій и проситъ ихъ содѣйствовать ему посильными своими пожертвованіями для совершенія великаго, богоугоднаго и общепользнаго дѣла: пособить истинно страдающему человечеству и освободить общество отъ бродягъ и праздношатающихся, недостойно пользующихся состраданіемъ и пособіемъ людей добродѣтельныхъ.

Пріятно сердцу и утѣшительно для души всякаго сострадательнаго человека сдѣлать пособіе бѣдствующему своему ближнему, просящему о помощи; но ежедневный опытъ удостовѣритъ можетъ въ томъ, что эти то пособія были, хотя невинною, но дѣйствительною и истинною причиною бѣдности просящаго. Легкій способъ полученія подаванія и увѣренность всегда и вездѣ найти его, раждаютъ беззаботливость и нерадѣніе о средствахъ своего существованія; подаванія и милостыня, достаемыя столь легко, безъ труда и усилій, не имѣя настоящей цѣны въ глазахъ просящаго, столь же легко и часто безразсудно издерживаются ими на предметы роскоши и разврата.

Комитетъ принимаетъ на себя священную обязанность быть посредникомъ между нищими и людьми сострадательными, подающими имъ милостыню, и строго блюсти, чтобы подаванія ихъ достигали прямой, богоугодной своей цѣли: облегчить страдающее въ бѣдствіяхъ человечество.

По чему Комитетъ съ признательностію будетъ принимать всякаго рода пожертвованія и подаванія: деньгами, вещами для одѣянія, съѣстными припасами и проч. какъ милостыню для нищихъ. Подаванія сїи принимаются въ помѣнутомъ Домѣ призрѣнія нищихъ (въ большой Коломнѣ) во всякое время дня

Alexander Iwanowicz *Apraksin* i Członkowie Rzeczywiste: Radzcy Stanu: Szambelan Dworu Jego Cesarskiej Mości G. G. *Bibikow*, D. P. *Pozniak*, Prezydent S. Petersburskiej Izby Cywilnego Sądu 1-go Departamentu B. P. *Nikitin*, Półkownik Xiążę N. G. *Dondukow-Korsakow*, Kapelan Zamku Turemnego Andrzej *Ewenchow*, Radca Handlowy K. J. *Nowikow*, Kupiec 1-ey gildy B. G. *Żukow* i Poczetny Hrażdaniu A. S. *Siergiejew*.

Комитетъ, rozpoczęwszy swe posiedzenia dnia 2-go zeszłego Listopada i przystąpiwszy do działania, uznał konieczność przygotowania, jak można prędzej, osobnego miejsca dla przysyłanych przez Policją ubogich pći obojey. Na ten przedmiot niezwłocznie ofiarowali: Prezydent Komitetu Xiążę *Trubecki* corocznie 200 r., Członkowie: Szambelan *Bibikow* corocznie 1,000 r., i jednorazowie: Xiążę *Dondukow Korsakow* 1,000 rub. i *Żukow* 11,000 rubli assygnacyami. — *Nowikow* przyjął na siebie sprawienie p-ścieli, bielizny, odzieńia i obowia, zaprowadzenie we wszystkich kościołach stolicy skarbonek do zbierania jałmużny, sporządzenie mebli i wszystkiego, co będzie potrzebnem do lzby posiedzeń Komitetu, jego kancelaryi i innych potrzeb gospodarskich. — Z boleśnym żalem śmierć niespodziana Członka Komitetu A. S. *Siergiejewa* przerwała gorliwe jego na rzecz ubogich zamiary.

Wspierany tak gorliwem dopomaganiem swych Członków, Komitet dla swych posiedzeń i dla pomieszczenia ubogich pći obojey, najął na wielkiej Kołomnie (w 4-ey części admiralicyjney w 2-m kwartale) znajomy dom s. p. Metropolity kościołow Katolickich Siostrzeńcewicz-Bohusza.

W dniu wielkiej uroczystości i dla Rosyjan nayradośnieyszym Wysokich Imienin Cesarza Jego Mości, 6 go Grudnia, w domu tym odprawione były w obecności Prezydenta Komitetu Xięcia *Trubeckiego*, Wice Prezydenta Hrabiego *Apraksina* i wszystkich Członków, modły za zdrowie Jego Cesarskiej Mości i całego Najjaśnieyszego Jego Domu i po odbytem pokropieniu wodą święconą wszystkich pokojow, wprowadzono na mieszkanie początkowie 200 osób, przez policją przysłanych ubogich pći obojey. Członek Komitetu Xiążę *Ewenchow*, który odprawiał modły, miał przy tej okoliczności krótką, prostą, ale mocną i przekonywającą swemi prawdami mowę, służącą za naukę ubogim.

Tym sposobem z woli Cesarza Jego Mości дано pierwszą osnowę nowemu zakładowi dla opatrzenia niemających przytułku i w nędzy zostających tych ubogich, którym los i sama natura odmówiła już środków do utrzymania życia, i dla których jedynym do tego środkiem i ostatnią na tym świecie nadzieją, pozostały miłosierdzie Mонарху i litość bliźnich.

Комитетъ, подając do powszechney wiadomości o swém ustanowieniu i świętym celu, Naywyżey mu wskazanym, odwołuje się do osób litościwych wszystkich stanow i uprasza dopomagać mu zasiłkowemi swemi ofiarami do wykonania wielkiego, miłosierdnego i powszechnie użytecznego dzieła: pomagać prawdziwie cierpiącey ludzkości i uwolnić publiczność od włocęg i próżniaków, niegodnie użytkujących z litości i wsparcia ludzi dobroczynnych.

Przyjemną jest rzeczą dla serca i pocieszającą dla duszy każdego litościwego człowieka, dać pomoc nieszczęśliwemu swemu bliźniemu, żebrzą emu wsparcia; ale codzienne doświadczenia mogą o tém przekonać, że te właśnie wspomżenia były, chociaź niewinną, ale rzeczywistą i prawdziwą przyczyną ubóstwa żebrzą ego. Łatwy sposob dostania jałmużny i pewność, że wszędzie i zawsze ją znajdzie, rodzą niestaranność i niedbalstwo o środki swojego utrzymania się; jałmużna, tak łatwo otrzymywana, niemając rzecz wistey wartości w oczach proszącego, równie łatwo, a często i nierozsądnie bywa przez nich marnotrawioną na zbytek i swawolę.

Комитетъ бiєрзе на siebie святы обowiązek быдź поірзедникомъ между ubogimi a ludźmi litościwymi, dającymi im jałm żnę i pilnie przestrzegać, ażeby jałmużna obracana była prosto na cel swoy Bogu miły: ulżyć cierpiącey w nieszczęściu ludzkości.

Комитетъ прѣто з wdzięczności бiєдзіе przyjmował wszelkie ofiary: w pieniądzach, odzieży, żywności i t. d., jako jałmużnę dla ubogich. Jałmużny te przyjmują się w pomienionym domu przytułku ubogich (na Wielkiej-Kołomnie) w każdej porze dnia przez Podskarbiego Komitetu, Radzcy Dworu Nikołaja Piotrowicza *Kłokacz*.

Казначеемъ Комитета Надворнымъ Советникомъ Николаемъ Петровичемъ *Клокачевымъ*, съ записаніемъ въ книгу. Для не желающихъ по Христіанской скромности открывать своего имени, устроены при входѣ въ домъ кружки, въ которыхъ могутъ они опускать свои подаанія, сами, не именуя себя, или вносить въ книгу свои пожертвованія.

Располагающіе сдѣлать для призрѣнія нищихъ и для пособія имъ значительныя денежныя пожертвованія, или другія какія приношенія, могутъ съ просьбами своими о томъ относиться къ Президенту Общества Попечительнаго о тюрьмахъ Генералъ-Адъютанту Князю Василю Сергѣевичу *Трубецкому*. Дѣлая распоряженіе о принятіи такого рода пожертвованій, Князь *Трубецкой* принимаетъ на себя пріятную обязанность, на оснoваніи § 34. пун. 3-го, Высочайше данныхъ правилъ, доводить до Высочайшаго Его Императорскаго Величества свѣдѣнія о такихъ благотворительныхъ людяхъ и ходатайствовать о Монаршемъ возрѣніи и Всемилостивѣйшемъ ихъ награжденіи.

Пожертвованія всякаго рода могутъ также быть дѣлаемы и чрезъ посредство Гг. Членовъ Комитета, кои снабжены на сей предметъ особыми книжками. (Спб. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 4-го Января.

Съ некотораго времени здѣшній Англ. Посланникъ Лордъ Вилліамъ *Россель* устроилъ здѣсь курьерскую станцію для депешей отправляемыхъ изъ Лондона въ Петербургъ. Доставляемыя сюда депеши прибивающимися на пароходѣ въ Гамбургъ или чрезъ Роттердамъ, курьерами, принимаетъ теперь одинъ Офицеръ состоявшій прежде въ Ганноверской службѣ, который тотчасъ отправляетъ оныя въ Петербургъ.

— Изъ Кобленца отъ 27-го ч. пр. м. увѣдомляютъ, что отъ безпрестаннаго дождя, тамошнія воды все болѣе возвышались. Рейвъ 26 ч. стоялъ на 17 футовъ и 2 дюйма вышины. Мозель и Ланъ выступили изъ береговъ. (С. С.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 30-го Декабря.

Изъ рѣчи Короля произнесенной 18 ч. с. м., два только мѣста кажется обращаютъ особенное вниманіе, именно, явное признаніе права предоставленнаго Испанской Королевы и объявленіе себя въ пользу такъ названной смирительной политики.

— Сегодня на биржѣ съ некоторымъ увѣреніемъ говорили о перемѣнѣ Министровъ, съ замѣчаніемъ, что удалятся Гг. *Монталиве*, *Сальванди* и *Мартенъ*.

— *Bon Sens* утверждаетъ, что многіе Французскіе охотники дали себѣ слово спѣшить на помощь Канадійцамъ на собственное иждивеніе.

— Г. *Дюпенъ* въ рѣчи своей произнесенной при принятіи должности Президента Палаты Депутатовъ сказалъ между прочимъ: „Нынѣшняя Палата будетъ консервативною въ такомъ духѣ, что не дозволитъ возставать партиямъ которыя осмѣваютъ законы и порядокъ; консервативною въ томъ особенно отношеніи, что будетъ въ состояніи согласно съ своею обязанностію и достоинствомъ, представлять желанія Государства. Она будетъ стараться имѣть непоколебимую волю въ томъ, что ей предоставлено законами, никогда не нарушая оныхъ; уничтожать всякаго рода попытки, къ преобразованію точныхъ основаній нашего репрезентативнаго правленія; она приметъ для себя правиломъ: *удерживать и держать въ огражденіи*.“

— Увѣдомляютъ изъ Байонны, что прибыли туда агенты *Донъ-Карлоса* для покупки свинца и сукна. Они предлагаютъ половину наличными и за остальную часть восьми процентныя ассигнаціи *Донъ-Карлоса*, на что однако не соглашаются тамошніе купцы. — По причинѣ строгаго запрещенія вывоза, объявленнаго теперь Французскимъ Правительствомъ и дозволеннаго только въ мѣстахъ осажденныхъ Христіанскими, преміи вывозныхъ пошлинъ возвысились болѣе, нежели на 10 проц. — Нѣкоторыя особы бывшія какъ слышно въ Амурріо, утверждаютъ, будто *Донъ-Карлосъ* опять обласкалъ Генерала *Виллареалъ*. Онъ хочетъ ввѣрить ему главную команду надъ всѣмъ своимъ войскомъ въ Наваррѣ и въ Бискайскихъ провинціяхъ, на время своего отсутствія.

— *Messenger* сообщаетъ: „Эскадра Адмирала *Галлуа* все еще стоитъ при Смирнѣ на якорѣ, и кажется хочетъ провести зиму въ сихъ водахъ. Порта не можетъ скрыть своего, по сему случаю, неудовольствія; она приказала спросить Адмирала *Руссена*

ва, зъ записаніемъ до книги. Для не желающихъ съ скромности христіанскіе о свидѣть своего назвискѣ, прибите сѣ при вейсциу до дому скарбонки, до которыхъ мого врзучѣ сѣе жѣтмужны сами, не вымениѣя сѣебѣ, або записывѣ до хіѣги сѣе офіѣры.

Чѣяцы учиниѣ для прѣтутѣку убогихъ и для ихъ wsparcia znaczne pieniężne, або inne jakie ofiary, moga o swych żądaniachъ udawaѣ сѣ до Prezydenta Towarzystwa Opieki więzień, Jenerał-Adjutanta Xięcia Bazylego Siergiejewicza *Trubeckiego* Czyniѣяя rozporządzenie o przyjęcie takiego rodzaju ofiar, Xięże *Trubecki* przyymuje на сѣебѣ прѣтѣмны обовіѣзекъ, на osnowie § 34 punktu 3, Naywyżey danychъ prawideł, doprowadzѣ do Naywyższej CESARZA JEHO MOŚCI wiadomości o takichъ dobroczynnychъ osobachъ i staraѣ сѣя o MONARSZE weyrzenie i Naymіościwszѣяя dla nichъ nagrodę.

Wszelkie ofiary mogą także byѣ czynione i przez pośrzednictwo PP. Członkówъ Komitetu, którzy sѣ opatrzeni на tenъ przedmiotъ osobnemi księżkami. (G. S. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y.

Berlin, dnia 4 stycznia.

Od niejakiego tu czasu urzѣdziłъ tutejszy Poseł Angielski Lordъ *William Russel*, stacyѣ гоіоców dla depeszy, posyłanychъ z Londynu do Petersburga. Depesze, przywożone tu przezъ przybywającychъ statkiemъ parowymъ do Hamburga lub przezъ Rotterdamъ гоіоców, odbiera terazъ pewienъ oficer, dawniey w służbie hannowerskiejъ zostajѣcy, który je natychmiastъ do Petersburga wysyła.

— Z Koblency donoszą pod d. 27 z. m., że z powodu niustajѣcego deszczu, wody tamtejsze przybierѣ nie przestawały. Ren d. 26, miałъ wysokości stópъ 17 i 2 cale. Mozela i Lahn występiły zъ żożysk. (G. C.)

F R A N C Y J A.

Paryż, dnia 30 Grudnia.

Z mowy Królewskiej, mianey w dniu 18 b. m., dwa tylko ustępy zdajѣ сѣя на szczególniejszѣяя zasługiwacъ uwagę, to jest: przyznanie wyraźne prawa, służącego Królowey Hiszpańskiej, i oświadczenie сѣя za takъ zwanѣяя politykѣяя pojednania.

— Na dzisiejszej giełdzie mówiono dosyѣ mocno o zmianie Ministrów; zъ wnioskiemъ, że wyйдѣ PP. *Montalivet*, *Salvandy* i *Martin*.

— *Bon Sens* zapewnia, iż dużo ochotnikówъ francuzskichъ dało sobie słowo, śpieszyć на pomocъ Kanadyjczykomъ i to o własnymъ koszcie.

— W mowie swojej, mianey przy objęciu obowiązkówъ Prezesa Izby Deputowanychъ, powiedziѣłъ P. *Dupin* między innemi: „Terazniejsza Izba będzie zachowawczѣяя (*conservative*) w takimъ duchu, że nie pozwoli, аżeby powstały факцы, naygrawajѣ сѣя zъ prawъ i porzѣdku; zachowawczѣяя w tymъ szczególniey względzie, że będzie umiała zgodnie зъ obowiązkіemъ i godnoścіѣяя swoją, wykładaѣ życzenia kraju. Staraniemъ jey będzie, mieć stanowczѣяя wolę w témъ, co jey zъ prawa służy, nigdy go nieprzekraczajѣ; niweczyѣ wszelkie kroki wsteczne lub uboczne, dążѣ do przekształcenia istotnychъ zasadъ naszego rzѣdu reprezentacyynego; weźmie sobie за godło: *utrzymywać i na wodzy trzymaѣ*.“

— Donoszą zъ Bajonny, że tamъ przybyli агenci *D. Carlоса* dla kupienia ołowiu i sукна. Ofiarują oni w połowie gotowiznѣяя, а на resztę ośmioprocentowe bony *Don Carlоса*; на co jednakъ kupcy tamteysi nie przystajѣяя. — Zъ powodu snrowychъ zakazówъ względemъ wywozu, ze strony władzъ francuzkichъ terazъ wydanychъ, а dozwalajѣjącychъ przewazy w tychъ tylko punktachъ, które sѣя przezъ Krystynistówъ osadzone, podniosły сѣя premia assekuracyy wywozowychъ przeszło o 10 prot. — Niektóre osoby, o którychъ mówią, że były w Amurrio, zapewniają, iż jakoby *D. Carlos* przywróciłъ znowu Jenerała *Villaréal* do łaski. Chce on powierzyć mugótnе dowódstwo nadъ całѣmъ wojskiemъ swojѣmъ w Nawarrze i w prowincyachъ Biskajskichъ, przezъ czasъ nieobecności tamъ swojej.

— W *Messenger* czytamy: „Eskadra Admirala *Gallois* stoi jeszcze на kotwicy podъ Smirnѣяя i zdaje сѣя chieѣć на tychъ wodachъ przepędzić zimę. Porta nie może ukryѣć ztѣdъ swojego nieukontentowania. Zapytywała nawetъ Admirala *Roussin*: w jakimъ celu flotta Francuzka w takъ spóźnio-

съ какимъ намбрениемъ Французскій флотъ въ столь позднее время года остается въ Архипелагъ? Посланикъ нашъ отвѣчалъ на то, что Адмиралъ *Галлуа* не по собственной волѣ остается въ сихъ водахъ и что пребываніе его тамъ не отъ него, но отъ обстоятельствъ зависитъ. Результатъ всего есть тотъ, что Французскій флотъ еще не такъ скоро удалится, и что онъ кажется имѣть порученіе, наблюдать за всеми движеніями Турецкаго флота.“ (A.P.S.Z.)

31-го Декабря.

Всѣ 9 biur Палаты Депутатовъ назначили уже изъ среди себя членовъ для адрессъ-комиссіи а именно изъ 1-го, *Боасси д'Англаса*; изъ 2, *Бериньи*; изъ 3 *Жакеминю*; изъ 4 *Дюфора*; изъ 5, *Пасси*; изъ 6, *Этиеня*; изъ 7, *Бернарда*; изъ 8, *Дебеллейма*; изъ 9, *Ст. Маркъ-Жирардена*. Г. *Дюпень*, какъ Президентъ Палаты Депутатовъ, по должности своей членомъ адрессъ-комиссіи. Составъ сей былъ удовлетворителенъ для всѣхъ партій.

— Слышно навѣрное, что приказанія данныя войску для приближенія къ сѣверной границѣ, уничтожены.

— Генералъ *Бюжо* прибылъ въ *Эксидель* и торжественно принять былъ большею частію тамошнихъ жителей. Король пожаловалъ его большимъ крестомъ Почетнаго Легіона.

— Съ Испанскихъ границъ увѣдомляютъ отъ 26-го ч. с. м., что одна изъ Карлистскихъ экспедицій наряженная въ Бискайскихъ провинціяхъ по возвращеніи *Донъ-Карлоса*, перешла за *Эбро* по направленію къ Кастиліи. Войско *Донъ-Карлоса* будто получило новое оружіе и новые мундиры. — Генералъ *Эспартеро* 22 ч. прибылъ въ Мадридъ.

Марсель, 18 го Декабря.

Число пассажировъ отправляющихся въ Африку, все дѣлается значительнѣе здѣсь и въ Тулонѣ. На пароходъ *Караванъ*, который намбрень былъ отправиться сегодня изъ сего послѣдняго порта, находилось 150 пассажировъ. Къ числу сихъ путешественниковъ должно присовокупить болѣе двадцати Сестръ Милосердія (изъ Тернскаго департамента), которыя въ скромной своей одеждѣ состоящей изъ чернаго платья и бѣлаго покрывала, рѣшились переплыть море, чтобы посѣтить на помощь больнымъ своимъ соотечественникамъ. (B. C.)

А н г л и я.

Лондонъ, 29-го Декабря.

Вчера утромъ на самомъ берегу Темзы въ корабельной верфи при улицѣ Тулей, возникъ огромный пожаръ, какого давно незапомнить въ Лондонѣ. Кромѣ обширнаго зданія, въ которомъ были значительные запасы терпентины и хлѣба, сгорѣло также нѣсколько кораблей. Всякое спасеніе было бесполезно. Юго-западный вѣтеръ направлялъ пламя къ четыремъ кораблямъ, изъ коихъ два нагружены были хлѣбомъ, а одинъ посылнымъ масломъ; ко всѣмъ пробрался огонь. Въ 7 час. рѣкъ, въ которую плыло горящее масло, представляла необыкновенный видъ, ибо по ея поверхности быстро носилось пламя отъ терпентины и масла, между тѣмъ какъ огненные столбы подобнаго пожара въ магазейнѣ, отъ горящаго тамъ спирта, возносились до облаковъ. Пожаръ произошелъ въ складномъ мѣстѣ терпентины и масла въ 4 часа утра, гдѣ укладывали бочки при свѣчахъ. Одна бочка внезапно лопнула и тотчасъ возникъ столь сильный огонь, что работники едва успѣли уйти, а спасеніе сдѣлалось невозможнымъ.

— Въ то время, когда правительственныя газеты издаваемые въ Канадѣ, а за ними здѣшніе журналы представляютъ намъ положеніе волнующихся весьма невыгоднымъ, такъ какъ между ними господствуетъ несогласіе и многіе изъ вооруженныхъ возвратились уже въ дома; совершенно другое пишутъ Сѣверо-Американскія газеты а даже выходящія въ Монреальъ сказываютъ, что *Пепино* и *О'Коллаганъ* имѣютъ до 6,000 вооруженныхъ чел. 20 Ноября вывѣшенъ трехцвѣтный штандартъ въ Бель-Ривьерѣ, гдѣ толпы собираются вокругъ него вооруженные Французы. Въ Акадіи также собрался было значительный корпусъ. Многія лоялистскія фамиліи, т. е. приверженныя Правительству, скрылись въ Монреаль, гдѣ однако небезопасно. Весь городъ окруженъ барьерами, такъ, что только 4 главныхъ възда оставлены свободными. Волненіе между жителями обихъ партій очень велико. Тѣ изъ нихъ, которые Англійскаго происхожденія, вооружаются; въ Квебекѣ считали ихъ уже болѣе 1,000. Шотландцы изъ Гленгари, числомъ до 2,000, предложили Правительству свою службу; подобное сдѣлали также радикалы изъ Верхней Канады; между тѣмъ среди мятежническихъ начальниковъ видны Англійскія прозванія, какъ напр. *О'Коллаганъ*. Съ одной стороны да-

ней порже року позостaje на Archipelagu? Poseł nasz odpowiedział na to, że Admirał *Gallois* nie z własnej woli pozostaje na tych wodach, i że pobyt jego tam zależy nie od niego, lecz od okoliczności. Wypadek z tego wszystkiego jest, że flotta Francuzka nie tak się jeszcze prędko oddali, i że musi podobno mieć polecenie, uważania wszystkich poruszeń floty Turckiej.“ (A.P.S.Z.)

(A.P.S.Z.)

Dnia 31.

Wszystkie 9 biur Izby Deputowanych, wyznaczyły już członków z grona swego do komisji adresowej, a mianowicie: z 1-szego, *Boissy d'Anglas*; z 2, *Berigny*; z 3, *Jacqueminot*; z 4, *Dufaure*; z 5, *Passy*; z 6, *Etienne*; z 7, *Bernard*; z 8. *Debelleyne*; z 9, *St. Marc-Girardin*. Pan *Dupin*, jako Prezes Izby Deputowanych, z urzędu jest członkiem komisji adresowej. Skład powyższy zadowolił wszystkie stronnictwa.

— Słychać zarzec pewną, że rozkazy, wydane wojsku względem zbliżenia się ku granicy północnej, zostały cofnięte.

— Jenerał *Bugeaud* przybył do *Excideuill* i był przyjmowany uroczystie przez większą część mieszkańców tamtejszych. Król ozdobił go wielkim krzyżem Legii honorowej.

— Od granicy hiszpańskiej donoszą pod d. 26 b. m., że jedna z wypraw Karolistowskich, po powrocie *D. Carlota* w prowincjach biskajskich, przygotowana przeprawiła się za *Ebr*, w kierunku do Kastylii. Żołnierze *D. Carlota* mieli otrzymać nową broń i nowe mundury. — Jenerał *Esparterro*, stanął dnia 22 w Madrycie.

Marsylia, 18 Grudnia.

Natłok podróżnych, udających się do Afryki, jest coraz większy tu i w Tulonie. Na okręcie parowym *Caravane*, który z tego ostatniego portu miał dzisiaj wypłynąć, znajdowało się 150 pasażerów. Do liczby tych podróżników, należy dodać dwadzieścia kilka Sióstr Miłosierdzia (z departamentu Tarn), które w skromnym swym stroju, składającym się z czarnej sukni i białego welonu, poświęciły się płynąć za morze, aby nieść pomoc i ratunek chorym ziomkom swoim. (G. C.)

A N G L I A.

Londyn, dnia 29-go Grudnia.

Dnia wczorajszego rano na samém pobrzeżu Tamizy w warsztacie okrętowym przy ulicy Tooley, wszczął się znaczny pożar, jakiego oddawna w Londynie nie pamiętają. Prócz obszernego ginachu, w którym znajdowały się znaczne zapasy terpentyny i zboża, zgorzało także kilka okrętów. Wszelki ratunek był bezużyteczny. Wiatr południowo-zachodni popędził płomień ku czterem okrętom, z których dwa miały ładunki zboża, a jeden ładunek oleju; do wszystkich dostał się ogień. O godzinie 7 przedstawiała rzeka, do której spływał palący się olej, widowisko niezwyčajne: po jej bowiem powierzchni posuwały się szybko płomień z terpentyny i oleju, gdy téżczasem słupy ognia podobnegoż pożaru w magazynie, pochodzące z palącego się tam spiritusu, aż do obłoków sięgaly. Pożar powstał w składach terpentyny i oleju rano o godzinie 4-tej, gdzie ładowano beczki przy świecach. Jedna z beczek pękła raptownie i natychmiast powstał ogień tak wielki, że robotnicy zaledwie uciec zdążyli, a ratunek stał się nieskutecznym.

— W chwili, kiedy gazety rządowe, wychodzące w Kanadzie, a za niemi dzienniki tutejsze, przedstawiają nam położenie wichrzycieli bardzo nieszczyśliwém, ponieważ między niemi panuje niezgoda, a wielu z uzbrojonych powróciło już do domów swoich; wcale co innego piszą znowu gazety Ameryki północnej, a nawet wychodzące w Montreál przyznają, że *Papineau* i *O'Callaghan*, mają do 6000 ludzi pod bronią. Dnia 20 Listopada zatknęto trójkolorową chorągiew w Belle-Rivière, gdzie uzbrojeni Francuzi, gromadami pod nią się zbierają. W Acađii zebrał się był także znaczny korpus. Dużo rodzin lojalistowskich, to jest: przychylnych rządowi, schroniło się do Montrealu, gdzie nie są bez pewnej obawy: bo całe miasto zostało opatrzone barykadami, tak, że tylko 4 główne wjazdy zostawiono otwarte. Rozjrzanie pomiędzy mieszkańcami obu stronnictw, jest bardzo wielkie. Ci z nich, którzy są pochodzenia angielskiego, uzbierają się; w Quebecu liczono ich już przeszło 1000. Szkoci z Glengary, których jest 2000, ofiarowali rządowi usługi swoje; uczynili to także nawet radykaliści z Wyższej-Kanady; téżczasem dają się widzieć między naczelnikami rokoszan nazwiska angielskie, jak np. *O'Callaghan*. Z jednej strony wydane zostały zalecenia, ażeby palić wioski powstańców, z drugiej zaś zagrożono śmiercią mie-

ны повелѣнія жечь деревни мятежниковъ, съ другой стороны Англійскимъ жителямъ угрожаютъ смертію. Въ Ст. Денисъ отрубили голову взятому въ плѣнь Офицеру, и выставили на позоръ. Множество лицъ подозрѣваемыхъ въ участіи въ мятежъ арестованы, а значительное число скрылось въ Соединенные Штаты, гдѣ набираютъ людей и покупаютъ оружіе; изъ Буттертонна тайно перевезено 2,000 ружьевъ въ Канаду а 5,000 приготавливаютъ уже къ отправленію. Нѣкоторые изъ знатныхъ Французовъ какъ напр. Герцогъ *Блакаскій* и Графъ *Толендаль* отравились изъ Нью-Йорка въ Канаду. Кажется, что *Лепино* и его приверженцы полагаются на ожидаемую помощь Соединенныхъ Штатовъ; однако нѣкоторые изъ Американскихъ журналовъ не скрываютъ, что Канадѣйцы не столь могущественны какъ въ 1776 году были Северо-Американскіе патріоты, и посему сомнѣваются въ удачѣ ихъ предпріятія. (G. C.)

— Жур. *Scotsman* полагаетъ число Французскихъ Канадѣйцевъ 470,000 ч., и людей, способныхъ носить оружіе, до 100,000. „Если они“ говорить сей журналъ „нѣкоторымъ образомъ за одно будутъ дѣйствовать, то ясно, что стремленія регулярныхъ войскъ, покорить ихъ, останутся безуспѣшны. Канадѣйцы получаютъ значительное подкрѣпленіе изъ Соединенныхъ Штатовъ и имѣютъ благоприятѣйшія обстоятельства запасаться, никѣмъ не будучи наблюдаемы, оружіемъ и амунициею. (A.P.S.Z.)

НИДЕРЛАНДЫ. Гага, 20-го Декабря.

Въ засѣданіи второй Палаты Генеральныхъ Штатовъ принято большинствомъ 43 противу 6 голосовъ, проектъ въ отношеніи утвержденія на одинъ годъ опредѣленія касательно демагогическихъ происковъ.

— Въ объясненіе обстоятельства на счетъ Люксембурга, неизлишнимъ считаемъ въ кратцѣ пояснить состояніе сего дѣла. Та часть Гринвальдской пуцци близъ Луксембурга, въ которой приписываютъ себѣ равное право къ порубкѣ Голландцы и Белгійцы, составляетъ два округа на землѣ обществъ Штейнзенъ и Нидеравенъ, лежащія въ спорномъ радіусѣ Луксембургской крѣпости. Въ 1832 и 1833 годахъ Белгійское Правительство дозволило производить порубку въ сихъ округахъ, которая взята съ публичныхъ торговъ въ Арлонъ. Часть срубленнаго дерева купили жители Луксембурга, остальное количество хозяинъ мѣднплавильнаго завода изъ Виллерюпль во Франціи. Между тѣмъ правленіе Великаго Княжества Луксембургскаго запретило покупщикамъ дальнѣйшее право на порубку въ помѣнутыхъ округахъ, и когда они не обращали на то вниманія, уведомень о томъ Сеймъ Германскаго Союза, который постановленіемъ отъ 26 Декабря 1833 запретилъ вывозъ проданнаго уже дерева въ Гринвальдскомъ лѣсу; срубленное предать въ распоряженіе правленія Великаго Княжества Луксембургскаго а гарнизону крѣпости поручилъ, чтобы для приведенія въ исполненіе сего опредѣленія, доставилъ помощь по всякому требованію. Опредѣленіе Союзнаго Сейма основывается на существѣ дѣла, что Белгійское Правительство въ частяхъ Великаго Княжества Луксембургскаго, временно имъ осажденныхъ, управляетъ всеми вѣтвями администраціи, казенными имѣніями, принимаетъ въ пользу свою подати; но по правиламъ народныхъ правъ, не можетъ прежде Правительствомъ, не смотря на военныя осажденія края, лишаться первоначальныхъ правъ своихъ къ земской собственности, если не послѣдовало по сему дѣлу предварительнаго договора и формальнаго отказа, котораго, какъ вообще извѣстно, до сихъ поръ не было. Что касается стратегическаго радіуса или округленія Луксембургской крѣпости, въ немъ никогда не были довольны присутствіемъ Белгійскаго войска, и ни разу тамъ не было набора въ войско. Если судебная часть и полиція завѣдали тамъ отъ Белгійской власти, это только было терпимостію со стороны Велико-Герцогскаго Правленія, то не слѣдуетъ изъ сего, чтобы сими предоставляли уже той сторонѣ исполненіе публичной власти и свободную пользу со всѣхъ правъ и доходовъ Государства. Давно уже намѣревались закрыть радіусъ крѣпости для Белгійскаго управленія. На сихъ правилахъ, тогда уже склонилось Белгійское Правленіе, въ доказательство чего, въ 1833 г. наступила остановка продажи срубленнаго дерева, воспрещаемой со стороны военнаго правленія; а даже съ сего времени, Белгійское Правленіе ограничивалось соблюденіемъ надзора, за частію спорнаго лѣса не извлекая изъ сего никакой болѣе пользы. Когда посему Сеймъ Германскаго Союза, постановленіемъ отъ 26 Сентября 1833, объявилъ, что дерево проданное въ Гринвальдскомъ округѣ не можетъ быть выво-

зскаѣмъ англікѣмъ. W. St. Denis уцѣло голову взигтему в неволѣ офицеру и на паля жбито. Мноство jest areztowanych osob, podeyrzanych o udział w bunocie, a znaczna liczba innych schronila się do krajow Stanow Zjednoczonych, gdzie werbuja ludzi i broń kupuja; z Buttertonnen przemycono 2000 karabinow do Kanady, a 5000 gotuja już do wystania. Niektorzy ze znakomitszych Francuzow, jak np. Xiążę *Blacas* i Hrabia *Tolendal*, pospieszyli z Nowego-Yorku do Kanady. Zdaje się, że *Pepineau* i jego stronnicy polegaja na spodziewanej pomocy Stanow Zjednoczonych; a przecięz nie taja niektore z dziennikow amerykanskich, że Kanadycczykowie nie są tak potężni, jak byli w roku 1776 patryoci w Ameryce-Północnej; wątpia przeto o szczególным skutku ich przedsięwzięcia. (G. C.)

— Дзнен. *Scotsman* подае лнзбу Канадыцчыковъ французскнх на 470,000, а лудзл здатных до носення брони на 100,000. Жеілі онл, выража тенже дзненнк, в неіакл способ постѣповач бѣдѣ једномыслнне, не подпада вѣтплнвоіці, же уснлованнѣ войск регуларных, в нх прызтумленнл, позостанѣ безскутечннел. Канадыцчыкы влелке отрнзнујѣ вѣпарчле зе Становъ Зједночзненых і мајѣ наупрызѣжнелнше околнцноіці, непоістречеенл опатрнвач снл в броіі і аммуннцнѣ. (A.P.S.Z.)

НИДЕРЛАНДЫ. Гага, дня 20 Грудня.

На посидѣніи другой Избы Становъ Генеральныхъ, принятъ został wіększoścіą 45 głosowъ przeciwko 6, projektъ do prawa, zatwierdzajacego na rok jeden uchwałę, względem zabiegowъ demagogicznych.

— Dla wyjaśnienia okoliczności, dotyczących się Luxemburga, nie od rzeczy będzie objaśnić pokrótce stan rzeczy, o którą idzie. Ta część lasowъ Grünwaldu pod Luxemburgiem, do wrębu których równe prawa przypisują sobie Holendrzy i Belgijczycy, są to dwa okręgi na gruncie gmin Steinsen i Niderawen, położone w promieniu spornymъ twierdzy Luxemburga. W latach 1832 i 1833, dozwolił Rząd Belgicki ścinać drzewo w tychъ okręgach, które przez licytację w Arlonъ zbyte zostało. Część ściętego drzewa kupili mieszkańcy Luxemburga, resztę właściciel hamerni z Villerupl we Francji. Tęczasem Rząd Wielkiego Xięstwa Luxemburskiego wzbronilъ nabywcomъ dalszego wrębu w rzeczonychъ okręgach, a gdy na to nieważali, doniesiono o témъ Sejmowi Związku Niemieckiego, który przez uchwałę z dnia 26 Grudnia 1833 roku, wydał zakazъ wywozu sprzedanego już drzewa w lasach Grünwaldu, ścięte oddał pod dyspozycję rządu Wielkiego Xięstwa Luxemburskiego, a załogę twierdzy upoważnilъ, ażeby do utrzymania w wykonaniu tey uchwały, dała pomoc na każde o to wezwanie. Uchwała Sejmu związkowego zasadza się na istocie czynu, że Rząd Belgicki w częściachъ Wielkiego Xięstwa Luxemburskiego, tęczasowie przez się osadzonych, zarządza wszystkimi gałęziami administracyi, dobrami skarbowemi, wybiera podatki na swoją korzyść; ale według zasadъ prawa narodowъ, nie może Rządъ poprzedni, pomimo wojskowego osadzenia kraju, utracić pierwsiastkowychъ prawъ swoichъ do własności gruntowej, jeżeli nie nastąpiło w tey mierze poprzednie ułożenie się i formalne zrzeczenie, które, jak powszechnie wiadomo, dojadъ jeszcze nie przyszło do skutku. Co się tyczy strategicznego promienia czyli zaokręglenia twierdzy Luxemburskiej, nie cierpiano w nimъ nigdy pobytu wojska belgickiego i zaciąg do wojska nie miał tamъ ani razu mieysca. Jeżeli sądownictwo i policya, były tamъ od administracyi belgickiej zawistemi, było to tylko cierpieniemъ ze strony Rządu Wielko-Xiążęcего; nie idzie więc za тѣмъ, aby przezъ to przyznawano już tamtey stronie w milczeniu wykonanie publiczney władzy i wolnego użytkowania ze wszelkichъ prawъ i dochodowъ krajowychъ. Oddawna już miałъ byдъ zamknięty promień twierdzy dla administracyi Belgickiej. Skutkiemъ tychъ zasadъ, poddał się wtenczasъ jeszcze Rządъ Belgicki, na dowodъ czego, nastąpiło w r. 1833 wstrzymanie przedaży ściętego drzewa, ze strony Rządu wojskowego zaprzeczanej; a nawet ograniczała się od tego czasu administracya belgicka, na zachowaniu dozoru nad częścią lasu, w sporze będącego, nie szukającъ z niego żadnego dalszego użytku. Kiedy przeto Sejmъ Związku Niemieckiego przez uchwałę z d. 26 Września 1833 roku, wyraźnie oświadczyłъ, że drzewo sprzedane w obrębie Grünwaldu nie może byдъ wywiezione, a drzewo już ścięte, oddane zostało pod rozporządzenie Rządu Wielko-Xiążęcего; miałъ zatemъ prawo rozkazaćъ podobnieжъ pod d. 12 Października roku 1837, załogze Luxemburga, aby bronila zostawionej pod jej opieką części ziemi. Aż dotądъ było wszystko

зимо, а срубленное уже дерево предано въ распоряженіе Велико-Герцогскаго Правленія; то онъ былъ въ правѣ дать приказъ отъ 12 Октября 1837, Луксембургскому гарнизону, чтобы онъ защищалъ часть земли оставленной подъ его покровительствомъ. До сихъ поръ все было спокойно. Между тѣмъ неожиданно произведенная со стороны Голландіи порубка, возобновила споры. Бельгія желаетъ, чтобы и Голландія не пользовалась имъ впредь до окончательнаго разрѣшенія сего дѣла, посему отнеслись къ дипломатикѣ, которая безъ сомнѣнія въ мирномъ духѣ окончить сей предметъ. (G. C.)

БРЕЗИЛІЯ.

По донесеніямъ корреспондента *Morning Chronicle* въ Багіи произведенъ мятежъ низшимъ классомъ жителей, которые соединились съ свободными Неграми и Мулаттами. 7 Ноября власти города удалены и на мѣсто ихъ наименованы новыя. Прежде подготовенныя войска соединились съ мятежниками; именемъ коихъ *Донъ Жуанъ Карнейро да Силва Рего* издалъ прокламацію, поощряя къ защитѣ собственной независимости. Правительственный Президентъ Багіи издалъ также прокламацію противу мятежниковъ окончивъ оную Губернаторскимъ воззваніемъ къ Правительственному войску состоящему отъ 800 до 900 чел. и къ морскимъ солдатамъ стоящаго тамъ корабля; но когда солдаты должны были выступить противу мятежниковъ, они перешли къ народу а моряки возвратились на корабль. По донесенію корреспондента, революціонное правленіе соблюдаетъ строжайшій порядокъ. *Г. Карнейро* подписавшій прокламацію наименованъ Вице-Президентомъ, а *Г. да Рожа Гальвао*, коего ожидаютъ изъ заточенія въ Сѣверную Америку, Президентомъ. (A.P.S.Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 6-го Декабръ.

Члены дипломатическаго корпуса дѣлали визитъ новому Министру иностранныхъ дѣлъ *Решидъ-Бейу*, которому единогласно во всякомъ отношеніи приписываютъ высокое образованіе. Важно уже и то одно обстоятельство, что *Решидъ* удобно объясняется на французскомъ языкѣ, ибо это представитъ возможность Европейскимъ Посланникамъ переговаривать съ нимъ во всякъ случаѣхъ безъ помощи переводчика. Такъ какъ *Решидъ-Бей* во время пребыванія за границею, старался узнать и вникнуть въ духъ администраціи Европейскихъ странъ, притомъ выучиться ихъ политической экономіи, то должно надѣяться, что по мѣрѣ того, какъ вліяніе его у Султана будетъ увеличиваться, послѣдуютъ полезныя перемѣны въ Турціи, въ чемъ безъ сомнѣнія будутъ ему способствовать *Намикъ-Паша*, *Сераскиръ*, *Капитанъ-Паша* и первый Министръ *Акифъ-Паша*, такъ какъ всѣ они принадлежатъ къ числу тѣхъ Турковъ, которые чувствуютъ необходимость поставить страну свою на высшей степени устройства и образованія. (G. C.)

АМЕРИКА.

Вашингтонъ, 5-го Декабря.

Сегодня открытъ конгрессъ, обыкновеннымъ годичнымъ посланіемъ Президента. Первая часть посланія касается общаго состоянія Соединенныхъ Штатовъ и отношенія ихъ къ разнымъ Европейскимъ Державамъ. Потомъ слѣдуетъ обзоръ отношеній Сѣверной Америки съ нѣкоторыми Азіатскими краями и другими частями Америки, именно съ Мексикою; остальная часть посланія посвящена внутреннимъ дѣламъ Соединенныхъ Штатовъ, особенно законамъ о финансовыхъ и банковыхъ дѣлахъ и о продажѣ общественныхъ земель. Въ отношеніи банковыхъ дѣлъ, выраженія Президента показываютъ нѣкоторое соглашеніе съ его стороны. (J. de St. P.)

РАЗНЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пишутъ изъ Копенгагена отъ 8 Декабря: „Недавно въ окрестностяхъ Дуага въ Исландіи, при раскапываніи развалинъ стараго монастыря, найдена мѣдная статуя, довольно грубой работы, представляющая челоука вооруженнаго съ ногъ до головы, держащаго въ правой рукѣ земной глобусъ. Такъ какъ сбура, каскетъ и бердишь сей фигуры очень походятъ на вооруженіе древнихъ Скандинавовъ, то рисунокъ статуи посланъ Королевскому Обществу сѣверныхъ древностей въ Копенгагенъ, которое поручило изслѣдованіе *Г-ну Финну Магнусену*. Ученый этотъ антикварій полагаетъ, что это изображеніе бога Одина (Юпитеръ древнихъ народовъ Сѣвера), которое до сихъ поръ совершенно до насъ не доходило. (J. de S. P.)

ВИДНА. Типографъ А. Марциновскаго. Печатавъ дозволяется.

spokoynie. Тѣмъчасемъ, niespodziewanie zalecony ze strony Hollandyi wyrabъ drzewa, stał się powodemъ zaprzeczenia. Belgia chce, ażeby i Hollandya wstrzymała się od użytkowania, aż do ostateczney decyzji tey sprawy, w czѣmъ odwołano się do dyplomacyi, która potrafi bezwątпienia w duchu spokoyności i pokoju przedmiot ten ułatwić. (G. C.)

БРАЗИЛІЯ.

Podług doniesień Korrespondenta *Morning-Chronicle*, w Bahii wybuchnęło powstanie pomiędzy niższą klasą ludu, która się złączyła z wolnymi Negrami i Mulattami. Dnia 7 Listopada władze miasta były usunione, a na ich miejsce mianowano nowe. Wcześniej namowione woyska połączyły się z buntownikami, w imieniu których *Don Joao Carneira da Silva Rego* wydał odezwę, zachęcającъ ludъ do broniения swej niepodległości. Prezydentъ rządowy Bahii wydał również odezwę przeciwko buntownikom, którą zakończył wezwaniemъ od Gubernatora woyska rządowego, składającego się z 800 do 900 ludzi i z marynarzy stojącego tam okrętu; ale zamiastъ wystąpienia przeciwko buntownikom, żołnierze przeszli na stronę ludu, a майtkowie powrócili na swój okręt. Podług doniesień korrespondenta, Rządъ rewolucyjny dotąd ściśle utrzymuje spokoynoscъ i porządekъ. *Señor Carneira*, który podpisałъ proklamacyę, mianowany zostałъ Vice-Prezydentemъ, a *Señor da Rocha Galvao*, którego codziennie oczekują powrotu z wygnania do Ameryki Północney, Prezydentemъ. (A.P.S.Z.)

ТУРЦЫЯ.

Константинополь, 6 Grudnia.

Członkowie ciała dyplomatycznego, oddali wizyty nowemu Ministrowi interesów zagranicznych *Reszydowi Bejowi*, któremu przyznają jednomyślnie wyższość ukształcenia pod każdymъ względemъ. Ważną jest, choćby tylko ta jedna okoliczność, że *Reszyd* mówi płynnie po francuzku: to bowiem pada postomъ europejskimъ sposobność traktowania z nimъ we wszystkichъ przypadkachъ bezъ pomocy tłumacza. Ponieważ *Reszyd-Bey*, bawiącъ za granicą, starał się poznać i zgłębić cęgo ducha administracyi krajówъ europejskich, poznać oraz ichъ ekonomią polityczną, trzeba się więc spodziewać, że w miarę tego, jakъ wpływъ jego u Sultana zwiększać się będzie, nastąpią także korzystne zmiany w Turcyi, w czѣmъ będą mu bezъ wątpienia pomocni *Namik-Basza*, *Seraskier*, *Kapudan-Basza* i pierwszy Minister *Akif-Basza*: gdyż wszyscy należą do tychъ Turków, którzy uznają potrzebę postawienia kraju swego na inszymъ stopniu urzędzeń i ukształcenia. (G. C.)

АМЕРЫКА.

Washington, 5 Grudnia.

Dzisiaj otwarto Kongressъ przezъ zwyczajne roczne poselstwo Prezydenta. Pierwsza częśćъ poselstwa ściaгаła się do położenia ogólnego Stanówъ Zjednoczonych i stosunkówъ ichъ z różnemi krajami Europejskimi. Potѣmъ następuje obejrzenieъ stosunkówъ Ameryki Północney z niektórymi krajami Azyatycznymi i innemi częściami Ameryki, mianowicie z Meksykiem; resztaъ poselstwa poświęcona jestъ sprawomъ wewnętrznymъ Stanówъ Zjednoczonych, szczególnieу ustawomъ względemъ interesówъ finansowychъ i bankowychъ i przedaży gruntówъ publicznychъ. Co do interesówъ bankowychъ, wyrażenia Prezydenta даły позnaćъ niejake przyzwolenia z jego strony. (J. de St. P.)

ROZMAITE WIADOMOŚCI.

Uwiadamiają z Kopenhagi pod d. 8 Grudnia: Niedawno w okolicachъ Douagh w Islandyi, przy rozkopowaniu ruinъ staraго klasztoru, znalezionoъ posążekъ miedziany, dość grubey roboty, wystawiający człowieka uzbrowionego od stópъ do głowy, trzymającego w rękę prawymъ kulę ziemską. Ponieważъ uzbrojenie, hełmъ i bardyszъ tey osobki, bardzo są podobne do starożytnychъ Skandynawskich; posłano więc rysunekъ posągu do Towarzystwa Królewskiego Starożytności Północnychъ w Kopenhadze, które do jego rozpoznania i osądzania wezwало *P. Finn Magnusen*. Uczony ten starożytnikъ rozumie, że to jestъ figura bożka Odina (Jowiszъ starożytnychъ narodówъ północy), którego żadne dotądъ wyobrażenie niedoszło naszymъ czasomъ. (J. de S. P.)

Лидаря 7 д. 1838 г. — Цензоръ Стат. Совѣт. Кав. *Левъ Бороскій*.